

ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ವೈಕೃಪದಿಷಿದ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರತೀಕಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೂಲಭೂತ ಬದಲಾವಣೆ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೇ ಮೋದಿತಮ್ಮ ಸ್ವಾಜ್ಞತಾ ಅಂದೋಲನವನ್ನು ಸಫಾಯಿ ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳ ಜಾತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ವಾಲ್ಯುಕ್ ಸಮುದಾಯದ ಬಿಸ್ಯಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಇದೇ ಜಾತಿವೈವಸ್ಥೀಯ ಹೌಸೆ ಅನೇಕ ದಶಕಗಳಿಂದ ನಾಶವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಬಲೋಕ್ಸ್‌ತ್ವಾ ಹೌಸೆಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ನಂತರ ದಲೀತ್-ಬಹುಜನರ ಮಾತನ್ನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕ ಕಾನ್ಸಿರಾಮ್. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ವಿಚಾರಧಾರೆಯ ಮೂಲ ಸೆಲೀಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲದ್ದಾಗು ರಾಜಕೀಯ ಚರ್ಮರತೆ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಾರ್ಕಕ್ಸ್‌ತೆ ಎಂದು ತೇಲ್ಪುಂಟ್ಯಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾನ್ಸಿರಾಮ್ ಮತ್ತು ಮಾಯಾವಿಶಯವರ ಪಕ್ಕ ನಿರ್ಮಾಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಮುಖ್ಯವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು – ಅವರು ಕಟ್ಟಿದ ಪಕ್ಕಾಳ್ಯಾ ಒಂದು ನಿಯಮ, ಚೌಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಲೆಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು. ಇದರಿಂದ ಬೇರಾವ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರವೂ ಬೆಳೆಯದರೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಭಿನ್ನಮತೀಯರ ಕಾಟ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಾಡಿಸಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿಗಿಳು ಮತ್ತು ಆ ಸರಂಚನೆ ಇಂದು ಕಂಡಿರುವ ದಾರ್ಗಾತ್ಮಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು ಎರಡನೆಯ ಮತ್ತು ಗಮ್ಮತ್ತಿನ ವಿವರವೆಂದರೆ, ಬಹುಜನ ಸಮಾಜ ಪಕ್ಕ ಎಂದೂ ಯಾವುದೇ ಚುನಾವಣೆ ಘೋಷಿಸಬೇಕಾಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಘೋಷಣಾಪತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಿವರ. ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮುನ್ನ ತಮಗೆ ಓಟು ಕೋರುತ್ತಾ ಒಂದು ಮನಮವತ್ತವನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಹೋರಾತ್ತಾ ಘೋಷಣಾಪತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಆಸ್ಕ್ರಿಕರ ವಿಚಾರ. ಕೇಳ್ರೀವಾಲರ ವಿಚಾರಧಾರೆಯಲ್ಲದ್ದೂ ಕಾನ್ಸಿರಾಮ್ – ಮಾಯಾವಿಶಯವರ ರಾಜಕೀಯ ಚರ್ಮರತೆ

ಎರಡರಲ್ಲೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಸಾಮ್ಮತೆ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ತಕ್ಷಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠರನ್ನು ತಮ್ಮದೇಗೆ ಸೆಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಸ್ತರವಾದ ದೃಕ್ಪಥವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಜಾದಿಯ ಅಮೃತ ಮಹೋತ್ತಮ ಅಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅಸಮಾನತೆಯು ಹಿಂದಂದಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಿಸ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಿರಂಕುಶತೆಯು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಏಚಾರ್ಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಧ್ಯಸರ್ವೇಕಾದ, ಒಂಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು, ಬಹುಜನ, ಸರ್ವಜನ, ಎನ್ನುವಂತಹ ಪದಪೂರ್ಜಗಳ ಹೌಸ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಷ್ಕಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೀ ನಾವಿದ್ದೇವೆ.

ತಲೋಜಾ ಕಾರಾಗ್ ಹದಲ್ಲಿ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವ ತೇಲ್ಪುಂಟ್ಯಾಯವರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವೈಕೃಪಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ಯವನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಪತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ನಿಮಿಷಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಸಂವಾದವನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುವ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಅವರ ವೈಕೃತ್ಯವನ್ನು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಸುವ, ನಿಕಷಕೊಡ್ಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪಿಶ್ಚದ 50 ಅತ್ಯಾತ್ಮಮ ವಿಚಾರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂದ್ ತೇಲ್ಪುಂಟ್ಯಾಯವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ‘ಪ್ರಾಸ್ವೇಕ್’ ಪತ್ತಿಕೆಯು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಮತಸಂಗ್ರಹಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಏಚಾರ್ಗಳ ಜೊತೆ ಎಪ್ಪು ಜನ ತೊಡಗಿಸಾಂತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ತೇಲ್ಪುಂಟ್ಯಾಯವರ ವಿಚಾರಗಳು ತಲೋಜಾ ಕಾರಾಗ್ ಹದ ಬಂಧನದಲ್ಲಿವೆ ಎನ್ನುವುದು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಭಿನ್ನಭಿಪ್ರಾಯವಿರಬಹುದು, ಆದರೆ, ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಹಿತ್ತುಭಾವ ಸ್ವಾತಂತ್ಯೇತ್ವವಾದ ಈ ಅಮೃತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿದೆಯೇ? ಏಚಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೇ ಮಾತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಮನಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಪುಟ ಹಾರಿಸುವುದರಿಂದ ನಾವು ಸಾಧಿಸುವುದಾದರೂ ಏನು?